

Umiddelbarhed vandt ham Hjerterne — tildels ved at lade ane elskværdige Egenskaber, som han i Virkeligheden ikke besad. Denne Evne til at indtage Folk ved sin Personlighed blev ham egentlig først her i Berlin fuldt ud bevidst, og uden iøvrigt at gruble over, hvori den stak, udnyttede han den med klog Beherskelse. Samtidig tilegnede han sig ved ihærdig Agtpaagivenhed en stadig mere skuffende Verdensmandsskik for sin ydre Optræden; og forresten gik det ham, som det ofte gaar Folk i Udlandet, at hans ganske private Uvaner af de Fremmede opfattedes som nationale Ejendommeligheder, for hvilke han altsaa ikke kunde gøres ansvarlig, ja som endda forøgede den umiddelbare Tiltrækning, han øvede, ved at vække en Slags etnografisk Interesse.

Ved den store musikalske Aftenunderholdning hos Gehejmecommerceraadens druknede hans Skikkelse vel mellem Mængden af straalende Uniformer og dekorerede Kjoleopslag; men der var dog et Øjeblik, da han blev Genstand for den almindelige Opmærksomhed, idet Husets Frue i en Pavse under Koncerten lod ham kalde til sig og viste ham den Ære at underholde sig med ham, indtil Musiken igen begyndte. Den aldrende Dame, der var stærkt nedringet og kraftigt sminket, havde en Svaghed for unge Mænd med vel udviklede Legemsformer og gjorde sig ikke syndelig Umage for at skjule det. Per selv havde imidlertid kun Øje for Husets Datter, en nitten-aarig Rødttop, der ganske var en Modsætning til Moderen: en stille, fin, yndefuld lille Skabning, der næsten med Skyhed iagttog enhver Mand, som nærmede sig hende. Hun var ligesom Moderen pragtfuldt klædt og skamløst blottet, saadan